

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1655

§. 188. Acceperunt arundinem & percutiebant caput eius. v. 30.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45515

Imo conspuendo & illudendo volunt te suffocare, ideoque sentire nobis licet cruciatum hunc tuum ipsa morte non fuisse minorem, teque in hac gravi angustia extinguendum fuisse, nisi divinitas tua ad maiora perferenda supplicia tuam humanam vegetasset naturam. Sed, ô purissime Jesu, Ego, Ego, pro pudor & dolor, lateo in his illusoribus, meam illi personam exhibent in theatro, ego huic iniquitati eorum causam dedi, per peccata mea varia & gravia, quorum turpitudinem ut deleres, libentius perferre voluisti milies, ut fæde conspuereris. Quid igitur, ô peccatores, socii mei, quid facimus? ubi sensus? ubi ratio? ubi timor Domini? timor gehennæ? ubi amor æternæ vitæ? O misericordissime Iesu, miserere nostri, miserere, & da gratiam pœnitentiæ & abstinentiæ à peccatis, da oculus & cordibus fontem lacrymarum, quibus noctes & dies abluamus de corpore tuo purissimo sputum istud tam fœtidum, & inquinatum.

§. 188. *Acceperunt arundinem & percutiebant caput eius. v. 30.*

Videte nequitiam diabolicam; arundo quam dederant pro sceptro in manus Regis scenici iam fit virga feriens ipsummet Regem. Itaque non solum irridetur hoc instrumento, sed & plectitur, percutiunt enim arundine super caput istud, etiam dæmonibus tremendum, cunctisque cœlorum virtutibus reverendum & omnibus sanctis venerandum, caput inquam benedictum in sæcula à quo omnis benedictio in nos descendit. Ex hac autem percussione aculei spinarum procul dubio magis ac magis ipsum sanctum verticem, penetrabant, unde dolor renovabatur & augebatur, ita ut & sanguis inde fluens, totum caput & genas & collum tingeret ac commixtis execrandis militum sputis, venustissimam faciem effecerunt quasi leprosam, iuxta vaticinium Isa. 53. *Vidimus, inquit, eum & non erat ei aspectus & desideravimus eum despectum & novissimum virorum & quasi absconditus vultus eius & despectus.* Absconditus inquam propter tumores, vulnera sputa & sanguinem, ideoque *putavimus eum tanquam leprosum & percussum à Deo & humiliatum;* ideo autem milites illi omnia hæc fecerunt quia audierant à Iudæis ipsum affectasse regnum Iudæorum, huc & pertinebat totus ille ludus cum corona, veste purpurea sceptro & adoratione illusoria. Habemus igitur spectaculum à sæculo non visum, sed nec unquam antea auditum: præclare autem nobis peccata nostra & miseras inde ad nos devolutas ostendens, ut pro quibus amoliendis ista patiebatur Christus. In purpura igitur considera animæ peccatrici vanos prætextus, in arundine cruciatum potentiam, in corona spinæ, honoris terriculamenta. Denique ficta genuflexio, percussio cum arundine facta, sputa, alapa manifeste repræsentant rebellionem creaturarum, quæ nobis prius subditæ erant, postea nos ferire, nobisque dominari & illu-

& illudere cœperunt quem admodum bestię pleręq; & ipsa caro nostra perpetuo noscolaphizant, terrę maledictio quã cum sudore exercemus & terrimus. Neq; solū parentum primorum, sed nostra etiam quę quotidie perpetramus scelera ostendunt. Nos enim etiamnum spiritualiter id Christo facimus quod fecere milites corporaliter, nos ei coccineam chlamydem iniicimus cum animas nostras peccatis inquinamus, spinis eum coronamus, cum voluptatibus divitiis & curis sæcularibus nos ipsos addicimus. Arundine percutimus cum in peccata expiata, nostra levitate & inconstantia relabimur, fecte adoramus cum in oratione nostra vani & vagi sumus, conspuimus blasphemis, alapifamus persequendo da proximos & servos eius, turpeccant homines in vestitu. Ecce unde purpuram &c. gestet Dominus.

O Iesu mundi Salvator! ô quoties renovantur tibi contumelię, renovantur & pœnæ? ô satis! & per quam satis, si vel semel illusus fuisses, semel consputus, semel in faciem cæsus, ob peccata nostra, sed amor tuus incomprehensibilis erga nos requirit, ut reperantur & contumelię & pœnæ tam à ludæis quam Gentilibus, ut satisfacias abundanter nimis pro omnibus, & misericordiam præstes. Ideo te laudent cælum, mare, tellus & omnes creaturæ tuæ. Prædicet totum genus humanum quod pro omnibus pati voluisti fac quoque omnes nos passionis & glorię tuę participes.

§. 189. *Et postquam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde. v. 31.*

Postquam milites ad nauseam usque Christum redemptorem nostrum ludibrio habuerunt, exuerunt eum scenicis vestibus, relicta capit coronam spinea, & sic rursus ad summam confusionem staret coram tot hominibus castissimus ille sponsus virginum, corpore nudus, & nuper speciosus forma præ filiis hominum, nunc deformis totus.

O Iesu innocens & falso accusate, ego sum illorum criminum in te commissorum reus. peccator enim se Deum facit, cum ipsi tributum, hoc est honorem debitum, negat, & subvertit ordinem divinę dispositionis ac totius universi, denique omnes te negant, accusant, blasphemant, affligunt; nullus defendit, nec pro te loquitur verbum vel miseretur. ô Iesu ab omnibus derelictę, ab hoste maligno per hæc omnia me defende, & *exue me domine veterem hominem cum actibus suis & indue me novum hominem qui secundum Deum creatus est in sanctitate & iustitia veritatis, propter ignominiosissimam illam mutationem vestium tuarum & passionis & nuditatis meritum.*

§. 190. *Et induerunt eum vestimentis suis. v. 31.*

Non sine causã affigente Dominum id fecerunt. nimirum in Christi
ma-